

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

гуманізму Це вчення, покликане виявити мотиваційні та ціннісні підстави індивідуального людського буття, споконвічні та відносно незалежні від соціального устрою.

Г. Олпорт (1897-1967) – автор теорії рис особистості, одним із перших серед західних психологів почав розкривати тему здорової особи. Його не задовольняв такий стан справ, коли багато хто з тогочасних науковців-психологів не могли дати визначення здорової особистості, але навіть і не намагалися докласти хоч якихось зусиль для її опису. Більшості вже відомих теорій особистості він дорікав у тому, що вони невинувато ігнорують здорову особистість. Г. Олпорт наголошував, що дослідження в даному напрямку психологи повинні проводити на здорових, а не на хворих людях. «Деякі теорії розвитку засновані, головним чином, на поведінці психічно нездорових і тривожних людей або на витівках доведених до крайності лабораторних щурів. Дуже небагато теорій сформувалися на основі вивчення здорових людських істот, таких, які намагаються не стільки зберегти своє життя, скільки зробити його осмисленим» [2, с. 290]. На відміну від представників психоаналізу, він зводив до мінімуму роль впливу несвідомого на психічне здоров'я дорослої людини. Науковець дотримувався тієї думки, що здорова людина керується у своїй поведінці раціональними мотивами, і це відрізняє її від невротиків, що живуть відповідно до імпульсів несвідомого. За вектором часу здорова людина живе не тільки в минулому, а й у теперішньому та майбутньому. Згідно з Г. Олпортом, розвиток людини відбувається у взаємозв'язку зі соціумом. Саме через соціальні відносини формуються та наповнюються внутрішнім змістом особистісна структура. Г. Олпорт переконаний, що поведінка людини завжди є результатом прояви зміни особистісних характеристик. Під рисою він розумів схильність людини вести себе подібним чином у широкому діапазоні життєвих ситуацій. Риса особистості лежить в основі стабільної та прогнозованої поведінки стосовно різноманітних, але рівнозначних ситуацій.

До найяскравіших представників гуманістичного напрямку у зарубіжній психології по праву належить К. Роджерс (1902-1987). Його творчі досягнення у галузі психотерапії та психологічного консультування надали потужний вплив на теоретичне та практичне оформлення цих розділів психології. Одне з основних положень створеної ним теорії особистості – підкреслення ролі самовизначення, здібностей людини в силу властивих їй уроджених можливостей самій визначати свою долю і нести, зрештою, відповідальність за те, ким вона є. Феномен Я-концепції і пов'язані з ним переживання займають у теорії К. Роджерса пріоритетне місце. Вивчаючи поведінку, він рішуче дотримувався цілісного підходу до людини, як основний і керівний мотив розглядав самоактуалізацію як процес розкриття людиною свого потенціалу протягом всього життя, її розвитку в напрямку зростаючої складності, самодостатності, зрілості та компетентності. Самоактуалізація, за К. Роджерсом, є найвищим рівнем психічного здоров'я особистості, але не як кінцевий результат, а в процесуальному сенсі, тобто як постійний рух особистості шляхом власного зростання та самовдосконалення [4, с. 119].

Таким чином, західна психологія у розробці концепції здорової особистості ґрунтується на переконанні, що у психіці кожної людини, поряд із патогенно функціонуючими несвідомими комплексами є ресурси, необхідні для оздоровлення особистості, що кожна людина самою природою від народження має власний потенціал здоров'я, який часто виявляється остаточно незатребуваним і нереалізованим.

Список використаних джерел

1. Коцан І. Я. Психологія здоров'я людини / І. Я. Коцан, Г. В. Ложкін, М. І. Мушкевич ; за заг. ред. І. Я. Коцана. Луцьк : Вежа, 2011. 430 с.
2. Максименко С. Д., Соловієнко В. О. Загальна психологія: [підручник для студентів вищ. навч. закл.]. Київ : Форум, 2000. 543 с.
3. Основи психології: [підручник] / За заг. ред. О. В. Киричука, В. А. Роменця. 2-ге вид., стереотип. Київ : Либідь, 1996. 632 с.
4. Основи практичної психології: [підручник] / В. Г. Панок, Т. М. Титаренко, Н. В. Чепелева, В. Рибалка. 2-ге вид., стереотип. Київ : Либідь, 2001. 536 с.
5. Толстограєва О. Ю., Лукашенко М. В. Актуальні питання психічного здоров'я молоді в умовах сьогодення. *Практична психологія і соціальна робота*. 2007. № 8. С. 1-7.
6. Юнг К. Г. Психологія особистості. Київ : Видавець Ешке О. М., 2001. 427 с.

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ»

Оздемір О., здобувач ОС «магістр», 1 курс, РДГУ

Созонюк О. В., кандидат психол. наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

З кінця минулого століття, зважаючи на значне погіршення ситуації «психологічного здоров'я» людства, цілком обґрунтованим стає інтерес наукової спільноти до поняття «емоційний інтелект», сфера досліджень якого значно поступалася місцем і вазі перед дослідженнями інтелектуальної сфери людської життєдіяльності. Крім цього, сучасний світ диктує умови в яких затребуваність висококваліфікованого спеціаліста на ринку праці сьогодні залежить не лише від його професійної кваліфікації, а й від уміння спілкуватися з людьми, приймати нестандартні рішення, вміння розв'язувати конфліктні ситуації або вміння їх запобігати, володіння критичним мисленням, здатністю адаптуватися до нових життєвих умов тощо. Тобто, високий рівень розвитку емоційного інтелекту сьогодні може забезпечити високу конкурентну спроможність спеціаліста та сприяє побудові успішної кар'єри в обраній сфері.

Отож, саме теоретично-практичні дослідження та популяризація потреби розвитку, поряд з інтелектуальною, сфери емоційного інтелекту є надзвичайно *актуальною* та може сприяти зміні ситуації на краще.

Мета повідомлення – з'ясувати основні теоретичні підходи до розкриття змісту поняття «емоційний інтелект».

Виклад основного матеріалу дослідження.

Проблема емоційного інтелекту активно досліджується закордонними вченими, такими як: Д. Гоулман (D. Goleman), Г. Орме, Дж. Мейер (J.D Mayer), П. Селовей (P. Salovey), Д. Карузо (D. Caruso), Р. Бар-Он (R. Bar-On), Дж. Сайароччі (J.V. Ciarrochi), Д. Слайтер (D. Sluiter), Р. Робертс (R. Roberts), Дж. Меттьюс (G. Matthews), М. Зайднер (M. Zeidner) та ін.

Різномасштабні проблеми формування і розвитку емоційного інтелекту досліджують і такі вітчизняні науковці, як: Б. Савчук, В. Ковальчук, Г. Єрошенко, О. Рябушко та О. Клепець, І. Харченко, С. Ізбаш, О. Галашова і З. Георгієвська, М. Маркова, А. Марков та О. Піонтковська, О. Руда, Я. Куценко, А. Чернявська, О. Мельничук, О. Нестеренко, Т. Петренко і В. Санжаровець та ін. [5].

Проте, загальноприйнятого методу для оцінки емоційного інтелекту на сьогодні досі не існує, тож дослідження в даній галузі є надзвичайно актуальними.

Значним проривом у становленні та виникненні поняття емоційного інтелекту в другій пол. XX ст. стали наукові дослідження Г. Гарднера який наприкінці 1970-х рр. висунув теорію про множинність форм прояву інтелекту. Ним була впроваджена теоретична семикомпонентна конструкція, що складається з відносно незалежних один від одного видів інтелекту, які відповідають за високі досягнення особистості в окремих галузях:

1. лінгвістичний (вербальний) інтелект – здатність використовувати мову для того, щоб стимулювати або передавати інформацію;
2. музичний інтелект – здатність виконувати, створювати або отримувати задоволення від музики;
3. логіко-математичний інтелект – здатність досліджувати категорії, відносин і структури шляхом маніпулювання об'єктами, символами, поняттями та експериментувати упорядкованим образом;
4. просторовий інтелект – здатність бачити, сприймати та маніпулювати об'єктами в розумі; сприймати та створювати зорово-просторові композиції;
5. тілесно-кінестетичний інтелект – здатність використовувати рухові навички в спорті, виконавчому мистецтві, в ручній праці;
6. міжособистісний інтелект – здатність розуміти інших других і ладити з ними;
7. внутрішньо-особистісний інтелект – здатність розуміти себе, свої почуття, прагнення. Наведені вище види інтелекту розглядалися Г. Гарднером як більш загальні форми здібностей, які значною мірою визначаються генетично, котрі в майбутньому трансформуються в більш конкретні заняття та здатності [3].

Сам термін «емоційний інтелект» уперше запровадили *Пітер Селовей та Джон Меср* у 1990 р. Під емоційним інтелектом вони розуміють комплекс індивідуальних здатностей чи рис, які відповідають за те, наскільки вплив емоційних явищ виявиться конструктивним чи деструктивним для поведінки людини. «На їхню думку, емоційний інтелект містить: 1) сприйняття та вираження емоцій;

- 2) розуміння емоцій, саморегуляцію та регуляцію емоційних явищ інших людей;
  - 3) використання емоційних явищ у творчому мисленні, гнучкому плануванні, перенесенні уваги та мотивація.
- У 1990 році *Керолін Саарні* запровадила в контексті психології розвитку поняття емоційної компетентності, яка являє собою набір з 8 видів здібностей чи вмінь:
- 1) усвідомлення власних емоційних станів;
  - 2) здатність розрізняти емоції інших людей;
  - 3) здатність використовувати словник емоцій і форми вираження, прийняті в цій культурі, а на більш зрілих стадіях – здатність засвоювати культурні сценарії та зв'язувати емоції з соціальними ролями;
  - 4) здатність емпатичного включення в переживання інших людей;
  - 5) здатність віддавати собі звіт у тому, що внутрішній емоційний стан не обов'язково відповідає зовнішньому вираженню як у самого індивіда, так і в інших людей, а на більш зрілих стадіях – здатність розуміти, як вираження власних емоцій впливає на інших та враховувати це у власній поведінці;
  - 6) здатність справлятися із негативними переживаннями, використовуючи стратегії саморегуляції, які мінімізують інтенсивність та тривалість таких переживань;
  - 7) усвідомлення того, що структура чи характер взаємовідносин значною мірою визначається тим, як емоції виражаються у взаємовідносинах, а саме яким ступенем безпосередності, достеменності вияву, так і ступенем емоційної взаємності чи симетрії у взаємовідносинах;
  - 8) здатність бути емоційно адекватним, тобто приймати власні емоції, якими би унікальними чи культурно детермінованими вони не були, та відповідати власним уявленням про бажаний емоційний баланс» [4, с. 7].

Наприкінці XX століття психологи *Дж. Готтман і Дж. Деклер* активно популяризують емоційний інтелект і його місце у вихованні молодого покоління. Учені зазначають, що виховання емоційного інтелекту – це процес і результат розуміння почуттів дітей, уміння співпереживати, заспокоювати направляти ці почуття на формування поведінки, а не обмежувати емоційну сферу дитини» [1, с. 84].

Широку популярність поняття «емоційний інтелект» набуло завдяки *Д. Гоулману*, чия книга «Емоційний Інтелект» викликала надзвичайний резонанс у світовій психології та педагогіці в 1995 р.

У своїй праці Д. Гоулман визначає емоційний інтелект як здатність людини усвідомлювати свої емоції та емоції інших, щоб добре керувати ними наодинці із самим собою та в процесі взаємодії з іншими людьми [4, с.7] і виділяє 5 компонентів емоційного інтелекту:

1. Самосвідомість — здатність людини правильно розуміти власні емоції та мотивацію, оцінювати свої слабкі та сильні сторони, визначати мету та життєві цінності. Коли ми беремо до уваги емоційний інтелект, самосвідомість відрізняється від того, що багато людей визначають як «пізнання себе». Це більш глибоке прийняття стратегій самооцінки й аналізу
2. Саморегуляція – здатність контролювати власні емоції. Коли людина стає більш обізнаною щодо значущості своїх емоцій у певних ситуаціях, вона дозволяє собі правильно управляти ними. Прийняття емоцій дозволяє людині обрати відповідний спосіб реагувати на те, що відбувається.
3. Мотивація – здатність прагнути мети заради самого факту її досягнення.

4. Емпатія – здатність розуміти емоції людей, що тебе оточують, а також співпереживати іншим людям. Люди, у яких почуття емпатії розвинене краще, є чутливими навіть до найменших соціальних сигналів, які вказують, чого хочуть або потребують інші.

5. Соціальні навички – здатність вибудовувати стосунки з людьми та спрямовувати їхню поведінку в бажаному напрямі [2].

Теорія емоційного інтелекту спростовує одну з головних ідей ХХ ст. про те, що для успіху немає місця емоціям на роботі. Д. Гоулман доводить, що найбільш успішні у своїй діяльності ті люди, які вмело поєднують розум і почуття. Саме люди з високим емоційним інтелектом швидше ухвалюють рішення, ефективніше діють у критичних ситуаціях, краще керують своїми підлеглими, що, відповідно, сприяє їхньому кар'єрному зростанню [2].

Сучасна психологія інтерпретує під поняттям емоційного інтелекту вміння та навички людини розуміти емоції один одного, контролювати їх, та розбиратися в почуттях людей в міжособистісних відносинах.

У статті «Вплив біологічних факторів на розвиток емоційного інтелекту» Л. Майстренко зазначає, що «психологи розрізняють різні можливості розвитку ЕІ. Одні (Дж. Меєр) вважають, що підвищити рівень емоційного інтелекту неможливо, бо ЕІ відносно стійка здатність. Інші (Д. Гоулман), дотримуються точки зору, що ЕІ можна і треба розвивати. Підтвердженням цієї точки зору є той факт, що нервові шляхи мозку продовжують розвиватися аж до середини людського життя, тому розвиток емоційних можливостей може продовжуватися від трьох до двадцяти років. Прихильники розвитку емоційного інтелекту стверджують, що в школі потрібно проводити спеціальне навчання, спрямоване на розвиток емоційної компетентності. Така «емоційна освіта» може здійснюватися як через пряме навчання, так і через створення певного психологічного клімату притягнення учнів, вчителів і батьків до спільної діяльності. Як показав аналіз, така робота благодатно впливає на психічне здоров'я і вже проводиться в українських школах, бо позитивні емоції несуть дитині радість, а негативні пригнічують» [4, с. 11].

Висновки:

Отже, сучасна психологічна наука вже з кінця ХХ ст., демонструє доволі високий рівень зацікавленості проблемою розвитку емоційного інтелекту в суспільстві загалом і українському зокрема і перебуває у фазі активного розвитку, постійно доповнюються, впроваджуються нові методики його вимірювання; з'являється ряд наукових праць з означеної тематики, що засвідчує високий рівень затребуваності в суспільстві Розвинений емоційний інтелект є одним із ключових факторів формування професійної компетентності фахівців, оскільки у майбутніх спеціалістів має бути добре розвинена здатність до розуміння власних емоцій, причин їх появи та вміння ними керувати. Така людина здатна розуміти й емоції інших, адекватно на них реагувати та взаємодіяти з оточенням, зокрема в робочому колективі й користуватися повагою колег, викладачів, учнів тощо.

Список використаної літератури:

1. Борисенко К. Сутність поняття «емоційний інтелект» у психологопедагогічній літературі. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогічні науки. 2021. № 1(1). С. 83–90.
2. Гоулман Д. Емоційний інтелект / пер з англ. С.-Л. Гумецької. Харків : Віват, 2020. 512 с.
3. Рамки розуму. Говард Гарднер; пер. з англ. А. Свиридової. Вільямс, 2018. 512 с.
4. Розвиток емоційного інтелекту в закладі загальної середньої С12 освіти / автор-укладач Г. І. Савонова. Лисичанськ, 2021. 70 с.
5. Харківська А. Формування емоційного інтелекту у майбутніх фахівців соціальної сфери. Електронний ресурс: <https://journal.khnnra.edu.ua/index.php/njKhNA/article/download/137/93/>

СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ В ЗОНІ ПОЛІССЯ

Рудь Олег – канд. вет. наук, доцент кафедри біології, здоров'я людини та фізичної терапії
Рівненський державний гуманітарний університет

Гельмінтози – досить розповсюджені захворювання сільськогосподарських тварин. В сучасних умовах ведення тваринництва проблема гельмінтозів залишається невирішеною і більшість господарств зазнає через них відчутних збитків. Із чисельних гельмінтозів сільськогосподарських тварин найбільш згубним є фасціольоз.

Хвороба була відома ще за часів глибокої давнини. Про неї знали древні єгиптяни і римляни. Німецький вчений Лейкарт (Leuekart, 1882) та англієць Томас (Thomas, 1883) майже одночасно вивчили життєвий цикл *F. hepatica*. Учень Лейкарта Лутц (Lutz) в Бразилії виявив на траві адолескарії, при згодовуванні яких тваринам, йому вдалося заразити їх фасціолами. Маючи велике коло господарів, збудник фасціольозу розповсюджений досить широко, вражаючи тварин багатьох країн і континентів. Дуже висока ступінь ураження тварин фасціольозами відмічена в Ефіопії, Кенії, Нігерії, Того, ПАР, на Мадагаскарі.

Так як збудник фасціольозу є космополітом, то крім країн Азії та Африки, він також набув широкого поширення в Австралії, Америці та Європі. І на території України одним з найбільш поширених гельмінтозів є фасціольоз. Особливе розповсюдження він має в зоні Полісся. В окремі роки, коли опади значно переважають над випаровуванням в Західному Поліссі УРСР реєструвалася гостра форма фасціольозу. За даними А.І. Меремінського, гострий фасціольоз, вперше був зареєстрований в Рівненській області в першій декаді жовтня 1955 року, в деяких господарствах захворювання почалося пізніше – в кінці жовтня – на початку листопада [4, С. 32].

Встановлено, що збудниками фасціольозу є гельмінти двох видів: *Fasciola hepatica* (фасціола звичайна) та *F.gigantica* (фасціола гігантська) із родини Fasciolidae, під Fasciolata, клас Trematoda, тип Planhelminthes.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилюк Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпуніна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕЇВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДЛЬФ - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҮАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛІЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----